

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta právnická
Katedra správního práva

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: **Přestupky zranitelných účastníků provozu na pozemních komunikacích**

Diplomant/ka: **Bc. Renata Kopecká**

Autor posudku: **JUDr. PhDr. Jan Malast, Ph.D.**

Předmětem tohoto posudku je diplomová práce Renaty Kopecké zpracovaná na téma „Přestupky zranitelných účastníků provozu na pozemních komunikacích“.

Cílem předložené práce bylo „posoudit, jakých přestupků se mohou zranitelní účastníci dopustit v silničním provozu porušením jakých povinností, a kriticky zhodnotit, zda účinná právní úprava dopadající právě na tyto zranitelné účastníky silničního provozu neskýtá problematické aspekty a pokud ano, tak se je pokusit objasnit, případně nastínit jejich vhodná řešení.“ (str. 3).

Tento cíl, resp. cíle, lze považovat za legitimní a svou povahou a mírou ambicióznosti odpovídající charakteru magisterské diplomové práce.

Práce je členěna do 5 obsahových kapitol včetně úvodu a závěru.

Pisatelka ve svém výkladu vychází z vymezení základních pojmů, s nimiž v textu pracuje, tj. přestupek, pozemní komunikace, dopravní nehoda atp., které nejen obsahově charakterizuje, ale také provádí jejich základní typologii (přínejmenším tam, kde je to možné a účelné pro potřeby práce). Některé pojmy mohou částečně působit určité kontroverze – například „dopravní přestupek“ sice automaticky evokuje přestupky v silniční dopravě, ve skutečnosti se však na ni omezovat nemusí (i přestupek vůdce malého plavidla bude nepochybně „dopravním přestupkem“ atp.). Pojmy zde vymezené je tak třeba vnímat v kontextu celé práce, v rámci níž (a tedy nikoliv izolovaně) již obsahově „fungují“. Kromě toho se v této kapitole diplomantka věnuje též některým principům, které nepatří mezi ty nejzákladnější, a tedy také nejznámější, z těch uplatňovaných v rámci rozhodování ve veřejné správě.

Druhá (resp. třetí po úvodu) kapitola je věnována zranitelným účastníkům silničního provozu. Přestože jde o jeden z pojmů klíčových pro tuto práci, věnuje mu autorka namísto stručné zmínky v předchozí kapitole samostatnou kapitolu, což považuji za vhodné řešení, neboť nejde ani tak o pojem samotný, jako spíše o celkovou kategorii (navíc vnitřně bohatě členěnou) specifických účastníků silničního provozu, do jejichž charakteristiky se kromě tuzemské úpravy promítá i úprava evropská (včetně relevantní judikatury), což tuto materii adekvátně komplikuje a rozšiřuje.

Poslední obsahovou kapitolou, která (částečně společně s tou předcházející) tvoří samotné jádro předložené práce, je čtvrtá kapitola věnovaná přestupkům zranitelných účastníků silničního provozu. Tyto přestupky jsou zde logicky rozčleněny do několika kategorií (částečně

podle povahy protiprávního jednání, částečně podle povahy „typu“ zranitelného účastníka silničního provozu), zvláštní pozornost je věnována zvláštnostem, jimiž se vyznačují ve srovnání s přestupky „běžných“ (zdůrazňuji uvozovky) účastníků silničního provozu.

Systematika předložené práce je podle mého názoru logická a odpovídající jak zvolenému tématu, tak stanovenému cíli, který si diplomantka v úvodu své práce výtkla. Drobnou výtka lze možná formulovat ve vztahu k přílišné „hloubce“ členění (pod)kapitol (pátá úroveň je už opravdu hodně), ale zde jde do značné míry o vlastní autorskou licenci pisatelky.

Po obsahové stránce je možné soudit, že práce je zpracována na požadované úrovni odbornosti. Zejména v úvodních pasážích, seznamujících čtenáře s výchozími pojmy práce, má sice text tendence opakovat vcelku běžně známé (mezi odbornou veřejností) skutečnosti, a to zpravidla bez výraznější přidané hodnoty, nicméně s ohledem na pojetí práce a nezbytnost uvedení čtenáře do problému to lze akceptovat. Pozitivní nepochybně zůstává, že autorka i v těchto částech kriticky pracuje s řadou odborných zdrojů, které vhodně kombinuje, přičemž se nedopouští obsahových chyb a významových posunů, které zrovna v těchto oblastech nebývají neobvyklé.

Podobně i ve „zvláštní“ části práce, za niž lze považovat její jádrovou část o zvlášť zranitelných účastnících silničního provozu, vychází z relevantních zdrojů, mezi nimiž však již – zcela logicky – převažují spíše praktická díla jako komentářová literatura atp. Autorka zde postupuje krok za krokem při „mapování“ svého tématu a řešení vymezené problematiky, která zahrnuje jak právní, tak ale i nezanedbatelné technické aspekty (přičemž diplomantka ani jeden z nich neopomíjí).

V práci se sice vyskytují občasné chyby pravopisné (jako „silnice by měli být dimenzované“ na str. 22 atp.) či interpunkční, ale nepřekračují míru běžně se objevující v obdobných typech textů.

Stejně tak může být otázkou, zda je třeba každé jednotlivé tvrzení, které má nějakou oporu (či jakoukoliv reflexi) v pozitivněprávní úpravě, opírat o odkaz na příslušné ustanovení zákona. Práce v důsledku mimořádného množství odkazů na poznámky pod čarou působí poněkud těžkopádně, přičemž i poměrně technicistní problematika zpravidla může být zpracována méně „technickým“ způsobem.

V obecné rovině však mám za to, že po obsahové stránce práce nevykazuje výraznější nedostatky.

Formální náležitosti práce jsou standardní a všechny běžně očekávané atributy akademického kvalifikačního textu byly naplněny. Pokud se objevují nějaké nedostatky, jsou zpravidla jen marginální (například některé ne zcela přesné identifikační údaje zdrojových materiálů, viz například poznámka pod čarou č. 266 na str. 51, kde by název časopisu měl následovat až po názvu příspěvku, a ne naopak atp.).

Celkově lze konstatovat, že předložená práce je zpracována veskrze kvalitně. Autorka si zvolila originální, dosud nezpracované téma, které uchopila nejen se znalostí věci samotné, ale také s dovedností zpracovat jej akademicky relevantním způsobem odpovídajícím budoucí absolventce právnické fakulty.

Předběžně práci navrhuji hodnotit stupněm „výborně“, samozřejmě za předpokladu bezproblémového průběhu její ústní obhajoby.

Podněty k diskusi:

V čem diplomantka spatřuje dosavadní největší nedostatky ve stávající existující právní úpravě zvláště zranitelných účastníků silničního provozu (tj. nikoliv v tom, co případně chybí, ale v tom, co je podle ní upraveno špatně)?

V Plzni dne 15. 5. 2024

Podpis autora posudku

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta právnická
Katedra správního práva

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: **Přestupky zranitelných účastníků provozu na pozemních komunikacích**

Diplomant/ka: **Bc. Renata Kopecká**

Autor posudku: **JUDr. PhDr. Jan Malast, Ph.D.**

Předmětem tohoto posudku je diplomová práce Renaty Kopecké zpracovaná na téma „Přestupky zranitelných účastníků provozu na pozemních komunikacích“.

Cílem předložené práce bylo „posoudit, jakých přestupků se mohou zranitelní účastníci dopustit v silničním provozu porušením jakých povinností, a kriticky zhodnotit, zda účinná právní úprava dopadající právě na tyto zranitelné účastníky silničního provozu neskýtá problematické aspekty a pokud ano, tak se je pokusit objasnit, případně nastínit jejich vhodná řešení.“ (str. 3).

Tento cíl, resp. cíle, lze považovat za legitimní a svou povahou a mírou ambicióznosti odpovídající charakteru magisterské diplomové práce.

Práce je členěna do 5 obsahových kapitol včetně úvodu a závěru.

Pisatelka ve svém výkladu vychází z vymezení základních pojmů, s nimiž v textu pracuje, tj. přestupek, pozemní komunikace, dopravní nehoda atp., které nejen obsahově charakterizuje, ale také provádí jejich základní typologii (přínejmenším tam, kde je to možné a účelné pro potřeby práce). Některé pojmy mohou částečně působit určité kontroverze – například „dopravní přestupek“ sice automaticky evokuje přestupky v silniční dopravě, ve skutečnosti se však na ni omezovat nemusí (i přestupek vůdce malého plavidla bude nepochybně „dopravním přestupkem“ atp.). Pojmy zde vymezené je tak třeba vnímat v kontextu celé práce, v rámci níž (a tedy nikoliv izolovaně) již obsahově „fungují“. Kromě toho se v této kapitole diplomantka věnuje též některým principům, které nepatří mezi ty nejzákladnější, a tedy také nejznámější, z těch uplatňovaných v rámci rozhodování ve veřejné správě.

Druhá (resp. třetí po úvodu) kapitola je věnována zranitelným účastníkům silničního provozu. Přestože jde o jeden z pojmů klíčových pro tuto práci, věnuje mu autorka namísto stručné zmínky v předchozí kapitole samostatnou kapitolu, což považuji za vhodné řešení, neboť nejde ani tak o pojem samotný, jako spíše o celkovou kategorii (navíc vnitřně bohatě členěnou) specifických účastníků silničního provozu, do jejichž charakteristiky se kromě tuzemské úpravy promítá i úprava evropská (včetně relevantní judikatury), což tuto materii adekvátně komplikuje a rozšiřuje.

Poslední obsahovou kapitolou, která (částečně společně s tou předcházející) tvoří samotné jádro předložené práce, je čtvrtá kapitola věnovaná přestupkům zranitelných účastníků silničního provozu. Tyto přestupky jsou zde logicky rozčleněny do několika kategorií (částečně

podle povahy protiprávního jednání, částečně podle povahy „typu“ zranitelného účastníka silničního provozu), zvláštní pozornost je věnována zvláštnostem, jimiž se vyznačují ve srovnání s přestupky „běžných“ (zdůrazňuji uvozovky) účastníků silničního provozu.

Systematika předložené práce je podle mého názoru logická a odpovídající jak zvolenému tématu, tak stanovenému cíli, který si diplomantka v úvodu své práce výtkla. Drobnou výtka lze možná formulovat ve vztahu k přílišné „hloubce“ členění (pod)kapitol (pátá úroveň je už opravdu hodně), ale zde jde do značné míry o vlastní autorskou licenci pisatelky.

Po obsahové stránce je možné soudit, že práce je zpracována na požadované úrovni odbornosti. Zejména v úvodních pasážích, seznamujících čtenáře s výchozími pojmy práce, má sice text tendence opakovat vcelku běžně známé (mezi odbornou veřejností) skutečnosti, a to zpravidla bez výraznější přidané hodnoty, nicméně s ohledem na pojetí práce a nezbytnost uvedení čtenáře do problému to lze akceptovat. Pozitivní nepochybně zůstává, že autorka i v těchto částech kriticky pracuje s řadou odborných zdrojů, které vhodně kombinuje, přičemž se nedopouští obsahových chyb a významových posunů, které zrovna v těchto oblastech nebývají neobvyklé.

Podobně i ve „zvláštní“ části práce, za niž lze považovat její jádrovou část o zvlášť zranitelných účastnících silničního provozu, vychází z relevantních zdrojů, mezi nimiž však již – zcela logicky – převažují spíše praktická díla jako komentářová literatura atp. Autorka zde postupuje krok za krokem při „mapování“ svého tématu a řešení vymezené problematiky, která zahrnuje jak právní, tak ale i nezanedbatelné technické aspekty (přičemž diplomantka ani jeden z nich neopomíjí).

V práci se sice vyskytují občasné chyby pravopisné (jako „silnice by měli být dimenzované“ na str. 22 atp.) či interpunkční, ale nepřekračují míru běžně se objevující v obdobných typech textů.

Stejně tak může být otázkou, zda je třeba každé jednotlivé tvrzení, které má nějakou oporu (či jakoukoliv reflexi) v pozitivněprávní úpravě, opírat o odkaz na příslušné ustanovení zákona. Práce v důsledku mimořádného množství odkazů na poznámky pod čarou působí poněkud těžkopádně, přičemž i poměrně technicistní problematika zpravidla může být zpracována méně „technickým“ způsobem.

V obecné rovině však mám za to, že po obsahové stránce práce nevykazuje výraznější nedostatky.

Formální náležitosti práce jsou standardní a všechny běžně očekávané atributy akademického kvalifikačního textu byly naplněny. Pokud se objevují nějaké nedostatky, jsou zpravidla jen marginální (například některé ne zcela přesné identifikační údaje zdrojových materiálů, viz například poznámka pod čarou č. 266 na str. 51, kde by název časopisu měl následovat až po názvu příspěvku, a ne naopak atp.).

Celkově lze konstatovat, že předložená práce je zpracována veskrze kvalitně. Autorka si zvolila originální, dosud nezpracované téma, které uchopila nejen se znalostí věci samotné, ale také s dovedností zpracovat jej akademicky relevantním způsobem odpovídajícím budoucí absolventce právnické fakulty.

Předběžně práci navrhuji hodnotit stupněm „výborně“, samozřejmě za předpokladu bezproblémového průběhu její ústní obhajoby.

Podněty k diskusi:

V čem diplomantka spatřuje dosavadní největší nedostatky ve stávající existující právní úpravě zvláště zranitelných účastníků silničního provozu (tj. nikoliv v tom, co případně chybí, ale v tom, co je podle ní upraveno špatně)?

V Plzni dne 15. 5. 2024

Podpis autora posudku